

NINA Norsk institutt for naturforskning

Overvåking hjortevilt - hjort

Årsrapport for Sogn og Fjordane 2000

R. Langvatn

NINA Oppdragsmelding 696

NINA • NIKU
STIFTELSEN FOR NATURFORSKNING
OG KULTURMINNEFORSKNING

Overvåking hjortevilt - hjort

Årsrapport for Sogn og Fjordane 2000

Rolf Langvatn

NINA•NIKUs publikasjoner

NINA•NIKU utgir følgende faste publikasjoner:

NINA Fagrapport NIKU Fagrapport

Her publiseres resultater av NINA og NIKUs eget forskningsarbeid, problemoversikter, kartlegging av kunnskapsnivået innen et emne, og litteraturstudier. Rapporter utgis også som et alternativ eller et supplement til internasjonal publisering, der tidsaspekt, materialets art, målgruppe m.m. gjør dette nødvendig. Opplag: Normalt 300-500

NINA Oppdragsmelding NIKU Oppdragsmelding

Dette er det minimum av rapportering som NINA og NIKU gir til oppdragsgiver etter fullført forsknings- eller utredningsprosjekt. I tillegg til de emner som dekkes av fagrapportene, vil oppdragsmeldingene også omfatte befaringsrapporter, seminar- og konferanseforedrag, års-rapporter fra overvåkingsprogrammer, o.a. Opplaget er begrenset. (Normalt 50-100)

NINA•NIKU Project Report

Serien presenterer resultater fra begge instituttene prosjekter når resultatene må gjøres tilgjengelig på engelsk. Serien omfatter original egenforskning, litteraturstudier, analyser av spesielle problemer eller tema, etc. Opplaget varierer avhengig av behov og målgrupper

Temahefter

Disse behandler spesielle tema og utarbeides etter behov bl.a. for å informere om viktige problemstillinger i samfunnet. Målgruppen er "allmennheten" eller særskilte grupper, f.eks. landbruket, fylkesmennenes miljøvern-avdelinger, turist- og friluftlivskretser o.l. De gis derfor en mer populærfaglig form og med mer bruk av illustrasjoner enn ovennevnte publikasjoner. Opplag: Varierer

Fakta-ark

Hensikten med disse er å gjøre de viktigste resultatene av NINA og NIKUs faglige virksomhet, og som er publisert andre steder, tilgjengelig for et større publikum (presse, ideelle organisasjoner, naturforvaltningen på ulike nivåer, politikere og interesserte enkeltpersoner). Opplag: 1200-1800

I tillegg publiserer NINA- og NIKU-ansatte sine forskningsresultater i internasjonale vitenskapelige journaler, gjennom populærfaglige tidsskrifter og aviser.

Langvatn, R. 2001. Overvåking hjortevilt - hjort. Årsrapport for Sogn og Fjordane 2000. - NINA Oppdragsmelding 696 1-15.

Trondheim, mai 2001

ISSN 0802-4103
ISBN 82-426-1037-8

Forvaltningsområde:
Bærekraftig høsting, vilt
Naturovervåking

Management area:
Sustainable harvest, wildlife
Environmental monitoring

Rettighetshaver ©:
NINA•NIKU
Stiftelsen for naturforskning og kulturminneforskning

Publikasjonen kan siteres fritt med kildeangivelse

Redaksjon:
Kjetil Bevanger og Lill Lorck Olden

Montering og layout:
Lill Lorck Olden

Sats: NINA•NIKU

Kopiering: Norservice

Opplag: 120

Kontaktadresse:
NINA•NIKU
Tungasletta 2
N-7485 Trondheim
Telefon: 73 80 14 00
Telefax: 73 80 14 01

Tilgjengelighet: Åpen

Prosjekt nr.: 12540

Ansvarlig signatur:

Oppdragsgiver:

Direktoratet for naturforvaltning (DN)

Referat

Langvatn, R. 2001. Overvåking hjortevilt - hjort. Årsrapport for Sogn og Fjordane 2000. - NINA Oppdragsmelding 696: 1-15.

På oppdrag av Direktoratet for naturforvaltning (DN) gjennomfører NINA et overvåkingsprogram som skal følge utviklingen i våre bestander av hjortedyr (elg, hjort og villrein). Undersøkelsene av hjort foregår i tre regioner i Vest-Norge fra Rogaland til Trøndelag og dekker representative deler av hjortens hovedutbredelsesområde. Innen hver av regionene er det lagt opp til et nært samarbeid med miljøvernavdelingene i aktuelle fylker og viltforvaltningen i en rekke kommuner.

Denne rapporten omhandler Sogn og Fjordane hvor i alt 3 kommuner deltok i undersøkelsene. Det kom inn prøver av 73.9 - 99.8 % av felte dyr i ulike kommuner.

Hjortebestanden i Sogn og Fjordane er generelt i god vekst, men det er ingen sterke årsklasser av unge dyr i produksjon. En viss nedgang i avskytning i noen kommuner i 2000. Det er neppe forsvarlig å øke beskatningen generelt i 2000. Bedre fordeling av ulike kategorier dyr i uttaket kan gi grunnlag for bedre utnyttning av årsproduksjonen i forhold til vinterbeiter. Felling av kalv er relativt sett bra i de enkelte kommuner. Denne andelen bør være ca. 20-25 %. Andel produktive koller som skytes er gjennomgående på et bra nivå. Aldersfordelingen i innsendt materiale tyder på at jaktrykket er relativt lavt, spesielt på hunndyr.

Hjorten i deler av Sogn og Fjordane har litt lavere produktivitet enn lenger nord i landet, men høyere enn i Hordaland og Rogaland. Andelen 2 år gamle hunndyr som kalvet i 2000 var 49.8 %, klart lavere enn gjennomsnittet fra tidligere år (62.0 %).

Det felles relativt mange hunndyr og få kalver tidlig i jakta, hvilket ikke er spesielt gunstig med tanke på dyras vektutvikling og bestandens sosiale struktur.

Emneord: Bestandsstruktur - beskatning - reproduksjon

Rolf Langvatn, Norsk institutt for naturforskning, Tungasletta 2, N-7485 Trondheim.

Abstract

Langvatn, R. 2001. Monitoring cervid populations - red deer. Annual report for Sogn og Fjordane 2000. - NINA Oppdragsmelding 696: 1-15.

Commissioned by the Directorate for Nature Management, NINA has carried out a monitoring programme to study development in cervide populations (moose, red deer, reindeer). For red deer three regions have been selected for the investigations, covering representative districts within red deer distribution areas from Rogaland to Trøndelag. Close cooperation with county and municipal wildlife management bodies has been established within each region.

This report covers the county of Sogn og Fjordane where a total of 3 municipalities participated in the monitoring programme in 1999. Enthusiastic response from hunters resulted in samples representing 73.9 – 99.8 % of all red deer culled in different municipalities.

The red deer population in Sogn og Fjordane is still increasing, but no particularly strong cohorts of young age classes are in reproduction. Declining culling figures are reported from several municipalities. Culling can be stabilised, provided better distribution of different categories of animals in the harvest. Proportion of calves should be stabilized at approximately 20-25%. Proportion productive females shot is at a reasonable level in a majority of municipalities. Age distribution in both sexes indicate a rather moderat hunting pressure.

In parts of Sogn og Fjordane, red deer have a lower fecundity than animals further north, but higher than in Hordaland and Rogaland. Proportion of 2-year old hinds calving in 2000 was 49.8 %, compared to an average of 62.0% for the period 1971-1999. Harvest patterns could be improved by increasing calf culling in some municipalities. Calves and hinds should preferably be shot later in the season, considering weight development and impact on the social structure.

Key words: Population structure - harvest -reproduction

Rolf Langvatn, Norwegian Institute for Nature Research, Tungasletta 2, N-7485 Trondheim, Norway.

Innhold

Referat	3
Abstract	3
Innhold	4
1 Innledning	4
1.1 Formålet med prosjektet	4
1.2 Grunnlaget for overvåking av hjortebestandene	4
1.3 Innsamlingsområder	6
2 Materialoversikt	7
2.1 Innlevert materiale i Sogn og Fjordane	7
2.2 Reproduksjonsorganer fra hunndyr	7
2.3 Kvaliteten på innsendt materiale	7
3 Resultat	8
3.1 Alders- og kjønnsfordeling	8
3.2 Kroppsstørrelse og vektutvikling	9
3.3 Reproduksjon	10
3.4 Tidspunkt for felling	10
4 Diskusjon og tilrådinger	12
4.1 Beskatningsopplegg	12
4.2 Vald størrelse	12
4.3 Tidspunkt for felling	12
Vedlegg	15

1 Innledning

Denne rapporten gir en oversikt over materialet innsamlet under hjortejakta 2000 i Sogn og Fjordane, hvor i alt 3 kommuner deltok i undersøkelsene. Sogn og Fjordane utgjør det som tradisjonelt har vært et kjerneområde for hjortens hovedutbredelse i Norge, selv om det i dag finnes bestander over det meste av Sør-Norge.

1.1 Formålet med prosjektet

Direktoratet for naturforvaltning har gitt Norsk institutt for naturforskning (NINA) i oppdrag å overvåke utviklingen i hjortebestandene. Hensikten med dette arbeidet er å skaffe et best mulig kunnskapsgrunnlag for skjøtselstiltak i tråd med forvaltningsmessige målsettinger for de enkelte bestander. Dette innebærer at en må skaffe informasjon om utviklingen i bestandenes kjønns- og alderssammensetning, reproduksjonsforhold og dyras vekst og utvikling. Det er også viktig å kunne følge med effekten av ulike forvaltningstiltak som settes inn på lokale og regionale bestander.

For å få pålitelig informasjon om de forhold en ønsker å undersøke kreves det store materialmengder. Gjennom mange års erfaring vet vi at prøver fra dyr felt under ordinær jakt er vel egnet til å følge bestandsutviklingen, samtidig som dette er den eneste måten til å skaffe tilstrekkelig stort materiale på landsbasis. Hjortejegere over det meste av landet har i mange år bidratt med materiale fra jakta, og dette har vært med å danne en vesentlig del av kunnskapsgrunnlaget vi har om den norske hjorten. Det er et siktemål med disse undersøkelsene at resultatene skal bli til nytte både for jegere, rettighetshavere og ulike instanser som har ansvaret for forvaltningen av hjortebestandene og deres leveområder.

1.2 Grunnlaget for overvåking av hjortebestandene

Generelt om bestandsbiologi

Siden 1971 hadde hjortebestanden økt jevnt fram til i dag, med unntak for en forbigående nedgang i 1985 og 1986. Forutsatt at jaktstatistikken gjenspeiler den generelle bestandsutviklingen var hjortebestanden på landsbasis mer enn syv-doblet i perioden 1971 til 2000. En slik kraftig bestandsøkning aktualiserer spørsmålet om dyreantall i forhold til beitegrunnlag og andre forhold relatert til tetthetsavhengige mekanismer. Det er vist at bestandstetthet influerer på demografiske parametre og atferdsmessige egenskaper hos store dyr (se Fowler 1987 for en oversikt). Tetthetsavhengige effekter blir ofte mer uttalt etter som bestandstettheter øker (Royama 1992), og effektene ytrer seg oftest slik at de kan motvirke ytterligere bestandsøkning (Fowler 1981, 1987). Dette mønsteret synes særlig å være tydelig hos arter med lav vekstrate slik som hjorten (May 1981, Fowler

1984). Videre synes det å være slik at variasjonen i demografiske parametre som reproduksjonsrater og dødelighet øker etter som bestandsstørrelsen når det en med et pedagogisk uttrykk kan kalle terrengets bæreevne (Strong 1984). Ved slike høge bestandstettheter ville bestandene også være mer følsomme for variasjon i ytre, tetthetsuavhengige faktorer som klimaregimer og lokale værforhold (Fowler 1987).

Ved økende bestandstetthet øker konkurransen om beite mellom individene. Begrensning i tilgangen til næringsressurser er altså en hovedfaktor som kommer til uttrykk gjennom tetthetsuavhengige mekanismer (Klein 1970, 1985, Albon et al. 1983, Skogland 1983, - se også Klein & Strandgaard 1972, Staines 1978, Fowler 1987 for andre aspekt). Direkte eller indirekte vil tetthetsuavhengige mekanismer omfatte ressursfordeling og konkurranse mellom individene, og kan derfor påvirke energibudsjett, vekst og vitalitet hos dyra. Tetthetsuavhengige effekter slår ofte forskjellig ut på ulike kjønns- og aldersgrupper (Caughley 1966, Skogland 1983, 1986, Fowler 1987 & Clutton-Brock et al. 1982, 1991, 1992).

Dersom næringsressursene, kvalitativt og kvantitativt, spiller en viktig rolle i tetthetsuavhengige mekanismer, er det nærliggende å hevde at tetthetsuavhengige faktorer som geografiske forhold, klima eller andre faktorer som påvirker ressursgrunnlaget, kan få tilsvarende betydning for individenes vekst og utvikling og bestandens demografiske forhold (Albon & Clutton-Brock 1988, Langvatn 1994). Slike tetthetsuavhengige effekter oppstår gjerne helst på lavere trofiske nivå slik som hos hjortedyr (Langvatn 1994). Tetthetsuavhengige forhold som rammer ressursgrunnlaget opptrer gjerne i tidsbegrensede episoder, eksempelvis gjennom ei årstid, og det har en tendens til å slå ut på kalver og unge dyr i vekst i større grad enn for eldre individer. Dermed oppstår det en gjerne kaller årsklasse-effekter (Albon et al. 1992), effekter som ofte forplanter seg flere år fram i tid med hensyn til årsklassens bidrag til bestandsutviklingen (Royama 1992, Langvatn et al. 1996).

Begrensninger i ressurstilgangen som rammer unge individer, enten dette skyldes tetthetsuavhengige eller tetthetsuavhengige mekanismer, vil kunne påvirke dyras vekst og utvikling (Langvatn & Albon 1986, Albon & Langvatn 1992). Eksempelvis vil en hard vinter kunne øke dødeligheten blant kalver i en bestemt årsklasse, mens en ugunstig sommer kan påvirke skjelettvekst og vektøkning hos dyr i sterk vekst. På grunn av det allometriske vekstforløpet vil de organ og organdeler som har vekstprioritet på bestemte alderstrinn påvirkes irreversibelt dersom miljøbetingelsene endres i en slik fase (Langvatn 1977). Eksempelvis er det tenkbart at kalver og ett-åringer under dårlige ernæringsbetingelser straffes i veksten av leggbein og andre bein som har vekstprioritet på dette alderstrinn, mens det ikke påvirker bein som har vekstprioritet seinere i livet (eks. lårbein). Med visse forbehold kan derfor skjelettproporsjoner tjene

som parametre i en retrospektiv vurdering av dyras miljøbetingelser.

Langvatn et al. (1996) har vist at den norske hjorten har høy reproduktivitet med aldersspesifikke reproduksjonsrater på mellom 95 og 100 % for hunndyr som er 3 år og eldre. Derimot er det stor variasjon i andelen av 2 år gamle hunndyr som kalver. Dette igjen har sammenheng med tilstanden dyra var i om høsten da de var ca 15-16 mnd. gamle. Kroppsstørrelse og vekt har stor betydning for sannsynligheten for at ett år gamle hunndyr skal bli kjønnsmodne, og små variasjoner i størrelse og kondisjon fører til store endringer i sannsynlighet for eggløsning (Langvatn et al. 1996). Årganger av unge hunndyr som har hatt ulike oppvekstvilkår vil derfor bidra ulikt til bestandens totale reproduksjon relativt sett. Og siden den yngste reproduserende aldersklasse utgjør en relativt stor andel av totalbestanden av voksne hunndyr vil det reproduktive bidraget fra debutårsklassen kunne ha stor betydning for produktiviteten som helhet.

I den periode hjorteovervåkingen har pågått siden 1992 har fellingstalla på landsbasis for hjort økt fra 12902 til over 22500 dyr. Forutsatt at disse talla reflekterer den generelle bestandsøkningen aktualiserer det spørsmålet om det kan spores tetthetsuavhengige effekter gjennom åtte-års perioden. I samme periode har værforholdene til ulike årstider variert fra år til år og mellom regioner. Sammen med bestandsendrinene skaper dette et komplisert utgangspunkt for å vurdere bestandsutviklingen, noe som vil kreve bruk av svært omfattende og detaljerte analyseteknikker.

Aldersstruktur

Kjennskap til alderssammensetningen i en bestand er en grunnleggende forutsetning for betraktninger omkring effekten av miljømessige og forvaltningsmessige forhold som ulike aldersklasser eksponeres for. Det gir også et grunnlag for å si noe om bestandens utviklingspotensiale og hensiktsmessige skjøtselstiltak ut fra målsettinger med forvaltningen. Variasjon i klima og ernæringsforhold, så vel som spesifikke forvaltningsiltak, påvirker forskjellige aldersklasser på ulikt vis. Summen av positive og negative faktorer som påvirker de enkelte aldersklasser gjenspeiles i bestandens alderssammensetning over tid. Effekten av at det oppstår sterke og svake årsklasser forplanter seg flere år fram i tid. Informasjon om dette er av sentral betydning for en bærekraftig forvaltning av bestandene.

Kjønnsfordeling

Naturlig dødelighet rammer ulikt for de to kjønn, og vanligvis er det slik at hanndyr har større dødsrisiko enn hunndyr på alle alderstrinn. Imidlertid er betydningen av kjønnsspesifikk, naturlig dødelighet av begrenset omfang i forhold til den sterke seleksjon av hanndyr som vanligvis skjer gjennom jakt. Kunnskap om kjønnsfordelingen i ulike aldersgrupper er viktig for å kunne optimalisere bestandens vitalitet og produktivitet i forhold til næringsgrunnlaget og miljøforholdene ellers. Viktig er det

også å kunne følge med at forvaltningspraksis ikke dreier kjønnsforholdet så sterkt i noen retning at det går ut over hjortebestandens sosiale struktur, reproduksjon og genetiske sammensetning. På disse områdene har vi foreløpig begrenset kunnskap, og det er derfor viktig at forvaltningspraksis ikke medfører ekstreme situasjoner som vi ikke kan forutse virkningen av på lengre sikt.

Kroppsstørrelse

Gjennom tidligere undersøkelser er det vist at hjorten varierer i størrelse mellom ulike regioner. Generelt øker kroppsvektene fra sør til nord og fra kyst til innland. Det er også vist at variasjonen i klimatiske forhold som påvirker plantenes utvikling og næringskvalitet fra år til år medfører variasjon i gjennomsnittsvekter for unge årsklasser hos hjorten. Informasjon om variasjon i kroppsstørrelse for ulike årsklasser er viktig ettersom det eksempelvis hos kalver er påvist nær sammenheng mellom dødsrisiko og kroppsstørrelse. Under gitte klimatiske og ernæringsmessige forhold er det de minste individene som stryker med først. Det er videre påvist en nær sammenheng mellom kroppsstørrelse, kondisjon og hjortens reproduksjonsevne.

Reproduksjon

Sammenlignet med andre europeiske hjortebestander har den norske hjorten høy produktivitet, og en relativt stor andel av 1 år gamle dyr blir kjønnsmodne. Alderen for kjønnsmodning har stor betydning for bestandsutvikling og vekst, og det er påvist en nær sammenheng mellom kroppsstørrelse og vekt hos 1 år gamle hunndyr og sannsynligheten for drektighet i deres andre leveår. Hos eldre hunndyr vil de som er i best kondisjon, dvs. de som er tyngst i forhold til visse skjelettmål, komme tidligst i brunst om høsten. Ettersom størrelse og kroppsvekt hos hjort varierer innen utbredelsesområdet i Norge vil det også være variasjon i produksjonsevnen langs de samme gradientene. Hos 1 år gamle hunndyr vil reproduksjonsevnen dessuten variere i takt med variasjonen i kroppsvekter fra år til år, som en følge av variasjonen i værforhold og ernærings-situasjonen, spesielt på forsommeren.

Det er i dag utviklet metoder til å foreta nøyaktige analyser av reproduksjonen hos hjort, basert på eggstokker og livmorpreparater. Reproduksjonsorganer som jegerne sender inn fra felte hjorter blir brukt nettopp i denne forbindelse, mens kjevene danner grunnlaget for nøyaktig aldersbestemmelse og vekstanalyser.

Kjever og livmor med eggstokker fra felte hunndyr gir altså et godt grunnlag for å tallfeste de viktigste faktorene som bestemmer utviklingen i hjortebestanden. Det er spesielt viktig at jegerne anstrenger seg for å bidra med materiale slik at kunnskap om reproduksjonen hos unge hunndyr kan forbedres.

1.3 Innsamlingsområder

Denne rapporten omfatter 3 kommuner i Sogn og Fjordane. Det framgår av **tabell 1** i hvilke kommuner det ble samlet materiale fra hjortejakta i 2000. På grunn av økende bestand og høyere fellingstall, samt begrensede ressurser til undersøkelsene, er antall kommuner som deltok i innsamlingen av materiale fra hjortejakta redusert i forhold til startfasen. Det antas at materialet er representativt for en geografisk gradient fra kysten til høgfjellet i Nordfjord og Sunnfjord.

Tidligere undersøkelser har vist at hjorten i Sogn og Fjordane, i størrelse og på annen måte, representerer et gjennomsnitt for arten i Norge. Et riktig bilde av hjortens biologi og tilpasning over hele utbredelsesområdet i Norge betinger at materialtilfanget er representativt. I den forbindelse er Sogn og Fjordane viktig for å beskrive forholdene i det sentrale kjerneområdet innen hjortens hoved-utbredelsesområde.

2 Materialoversikt

Fra hjortejakta 2000 har NINA bearbeidet materiale av 3859 dyr. Det utgjør 17 % av 22500 hjort som ble felt i landet totalt.

Tabell 1 Innlevert materiale fra hjortejakta i Sogn og Fjordane i 2000. Tall for 1999 i parentes. - *Specimens sampled in different municipalities in Sogn and Fjordane in 2000. Figures for 1999 in parenthesis.*

	Hann (♂)		Hunn (♀)		Total	
Flora	270	(251)	217	(208)	487	(459)
Gloppen	241	(265)	168	(173)	409	(438)
Stryn	318	(374)	237	(266)	555	(640)
Sum						
Sogn og Fjordane	829	(890)	622	(647)	1451	(1537)

2.1 Innlevert materiale i Sogn og Fjordane

Nærmere detaljer om fellingsresultat og innlevert materiale framgår av **tabell 2-5**, som viser oversikt både for den enkelte kommune og for de tre kommunene samlet.

Overvekten av hannedyr i innsendt materiale gjenspeiler større beskatning av hannedyr totalt sett. Ut fra tanken om optimalisert produksjon i forhold til beitegrunnet er da også dette en fornuftig strategi, men på lengre sikt blir det et spørsmål om å finne et rimelig balansepunkt i beskatningen mellom de to kjønn. Dette er viktig både av hensyn til hjortestammens sosiale organisasjon, reproduksjonsprosessen og genetiske forhold i bestanden.

Det bør fremheves at både Flora, Gloppen og spesielt Stryn bidro med stort og velordnet materiale også i 2000. Det framgår av **tabell 2-4** at oppslutningen om materialinnsamlingen var størst i Stryn (99.8 %), fulgt av Gloppen (87.8 %) og Flora (73.9 %). Innsatsen fra villforvaltning og jegerne i Stryn var imponerende, men også Gloppen og Flora ligger godt an med hensyn til innsendt materiale, også sammenlignet med foregående år.

Andel kalv i innlevert materiale er generelt lavere enn for andre kjønns- og aldersgrupper sammenlignet med offisiell statistikk. Gjennomgående mangler også relativt mange prøver fra 1.5 år gamle koller. Visse statistiske tester viser at dette mønsteret ikke er tilfeldig, og skyldes for en del at jegerne feil-klassifiserer dyras alder ved innsending av fellingsrapport. Kalver kan i en del tilfeller være vanskelig å skille fra fjorkoller om en bare ser på framtennene, og det forekommer også at de overlapper i vekt. Fjorkoller kan også forveksles med eldre (2 år gamle) koller.

Forvaltningsmyndighetene benytter jaktstatistikken i stor grad som del av plangrunnet for hjorteforvaltningen. Følgelig er det viktig at statistikken gir et riktig bilde av hva som tas ut av bestandene, for at en dermed også skal kunne beregne kjønns- og aldersstruktur og produktivitet i den levende bestanden. Nettopp i denne sammenheng er overvåkingsprosjektet et viktig hjelpemiddel. Bedre informasjonsmaterieell om alderskriterier hos hjort er nå utarbeidet og vil bidra til å bedre kvaliteten på fellingsstatistikken for hjort.

2.2 Reproduksjonsorganer fra hunndyr

Fra Sogn og Fjordane kom det inn prøver av 491 hunndyr som var 1 år og eldre. Av disse fikk vi reproduksjonsorganer fra 304 dyr (62 %). Av disse igjen var 28 prøver feilkappet slik at det manglet én eller begge eggstokker, eller feil organ var innsendt.

Innsendt reproduksjonsmateriale er av største betydning for at vi skal kunne gi informasjon om hjortebestandens reproduksjon og vekst. Materiale fra unge hunndyr (1-2 år) er spesielt verdifullt, særlig de som er felt sist i oktober og i november. Siden brunsten starter for alvor i midten av oktober har vi best mulighet til å avlese årets bedekningsrate og tidspunktet for eggsløsning når dyra er felt sent i jakttida. Det er å håpe at jegerne vil anstrenge seg ytterligere for å bidra med et enda bedre grunnlag for reproduksjonsundersøkelsene.

2.3 Kvaliteten på innsendt materiale

Kjevematerialet vi mottok var som vanlig godt behandlet, og jegerne har blitt flinke til å reinskjære og tørke kjevene før innpakking og forsendelse.

Mottatt reproduksjonsmateriale var mangelfullt ved at kjønnsorganer manglet fra en god del hunndyr. Dessuten bør jegerne forsøke å finne fram til riktig organ, livmor med begge eggstokker. Kvaliteten på denne del av materialet kan utvilsomt bedres.

Merkelappene var jevnt over bra utfyllt. Nøyaktige slaktevekter er viktig for å studere årsvariasjoner i vekstforhold hos hjort. Bare slaktevekter som er nøyaktig veid er av nytte i den sammenheng. Anslåtte vekter er verdiløse, og jegerne som anfører slike vekter på merkelappene må i hvertfall angi at vekten er tippet.

Andelen voksne hunndyr som er oppgitt å ha melk i juret er lavere enn virkeligheten. Dette kan skyldes at jegerne ikke er oppmerksomme nok, eller at de ikke er kjent med at det fremdeles finnes kjertellev i juret en stund etter at melkeproduksjonen er opphørt i oktober-november. Det vil være til stor hjelp om jegerne mer nøyaktig angir om voksne hunndyr hadde melk i juret.

Tabell 2 Offisielle fellingstall og innsendt materiale i ulike kjønns- og aldersgrupper fra hjortejakta 2000. - *Official harvest figures and specimens sampled in different sex- and age groups from the red deer hunting season 2000.* Region (Region): **Sogn og Fjordane**. Kommune (Municipality): **Flora**.

	Kalv (Calves)		1 år (Yearlings)				2 år og eldre (≥ 2 years)				Sum
	Antall Number	(%)	Hann (♂) Antall Number	(%)	Hunn (♀) Antall Number	(%)	Hann (♂) Antall Number	(%)	Hunn (♀) Antall Number	(%)	
Offisiell statistikk <i>Official figures</i>	165	25.0	93	14.1	76	11.5	180	27.3	145	22.0	659
Innlevert <i>No. of samples</i>	93	19.1	67	13.8	44	9.1	151	31.0	132	27.1	487
Mangler (%) <i>Discrepancy (%)</i>	43.6		28.0		42.1		16.1		9.0		26.1

Tabell 3 Offisielle fellingstall og innsendt materiale i ulike kjønns- og aldersgrupper fra hjortejakta 2000. - *Official harvest figures and specimens sampled in different sex- and age groups from the red deer hunting season 2000.* Region (Region): **Sogn og Fjordane**. Kommune (Municipality): **Gloppen**.

	Kalv (Calves)		1 år (Yearlings)				2 år og eldre (≥ 2 years)				Sum
	Antall Number	(%)	Hann (♂) Antall Number	(%)	Hunn (♀) Antall Number	(%)	Hann (♂) Antall Number	(%)	Hunn (♀) Antall Number	(%)	
Offisiell statistikk <i>Official figures</i>	82	17.6	83	17.8	62	13.3	143	30.7	96	20.6	466
Innlevert <i>No. of samples</i>	60	14.7	75	18.3	47	11.5	134	32.8	93	22.7	409
Mangler (%) <i>Discrepancy (%)</i>	26.8		9.6		24.2		6.3		3.1		12.2

Tabell 4 Offisielle fellingstall og innsendt materiale i ulike kjønns- og aldersgrupper fra hjortejakta 2000. - *Official harvest figures and specimens sampled in different sex- and age groups from the red deer hunting season 2000.* Region (Region): **Sogn og Fjordane**. Kommune (Municipality): **Stryn**.

	Kalv (Calves)		1 år (Yearlings)				2 år og eldre (≥ 2 years)				Sum
	Antall Number	(%)	Hann (♂) Antall Number	(%)	Hunn (♀) Antall Number	(%)	Hann (♂) Antall Number	(%)	Hunn (♀) Antall Number	(%)	
Offisiell statistikk <i>Official figures</i>	131	23.6	100	18.0	39	7.0	156	28.1	130	23.4	556
Innlevert <i>No. of samples</i>	129	23.2	100	18.0	43	7.7	152	27.4	131	23.6	555
Mangler (%) <i>Discrepancy (%)</i>	1.5		0.0		+10.3!		2.6		+0.8!		0.2

Det er tanken at hvert jaktveld som sender inn materiale skal få en rapport tilbake med informasjon om hjortejakta i kommunen og data på de dyr vi fikk prøver av. Rapporten sendes ansvarlig jaktleder på det enkelte vald. En forutsetning for at vi skal få til dette er imidlertid at merkelappene er nøyaktig utfyllt med valdnummer og jaktlederens navn og adresse. En liten del av materialet fra 2000 var mangelfullt på dette punktet, noe som dessverre medfører at noen vald ikke får tilsendt rapport. Dette gjelder særlig et par større vald i Gloppen som leverte dårlig merket materiale. Vårt datasystem kobler informasjon om de enkelte dyra til valdnummeret og jaktlederens navn og adresse når rapporten skal sendes ut.

3 Resultat

I denne rapporten er resultatene fra undersøkelsene konsentrert om følgende områder: alders- og kjønnsfordeling i avskyttingsmaterialet, vektutvikling og variasjon i kroppsstørrelse, reproduksjon og tidspunkt for felling av ulike kategorier dyr.

3.1 Alders- og kjønnsfordeling

I **tabell 5** er innsendt materiale fra Sogn og Fjordane fordelt på ulike kjønns- og aldersgrupper (17 dyr kunne ikke klassifiseres p.g.a. ødelagt kjeve eller manglende opplysninger).

Av innsendt materiale var det 57.1 % hanndyr og 42.9 % hunndyr. Erfaringsmessig er dette normalt og gjenspeiler

Tabell 5 Kjønn- og aldersfordeling på dyr fra Sogn og Fjordane som ut fra kjever og data ellers kunne klassifiseres. - Sex and age distribution of specimens from Sogn and Fjordane, possible to categorize from jaws or other information.

	Alder (år) - Age (years)																					Ad.	Tot.	
	Kalv																							
	Calf	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20			21
Hann (♂)	153	241	207	140	27	23	11	5	6	1	1	1	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	11	829
Hunn (♀)	131	134	88	96	27	25	18	21	15	15	7	5	4	4	6	4	3	4	2	3	2	2	6	622
Total	284	375	295	236	54	48	29	26	21	16	8	6	5	4	6	5	3	4	2	3	2	2	17	1451

et forvaltningsopplegg hvor beskatningen av hanndyr er større enn for hunndyr. Det viser også at det er god tilgang på hanndyr i ulike aldersklasser. Generelt synes aldersklassene 2-3 år å være relativt godt representert. I produktive aldersklasser (2 år og eldre) er kjønnsforholdet 54.9 % hanndyr og 45.1 % hunndyr. Hos dyr som er 6 år og eldre er det en klar overvekt av hunndyr i avskytningmaterialet, noe som gjenspeiler at generelt større dødsrisiko hos hanndyr medfører at relativt færre av disse når fullvoksen alder. Seleksjonen av hanndyr er spesielt sterk hos 1-3 år gamle hanndyr.

Fra 1997 til 2000 var det relativt sett en oppgang i andelen hanndyr i produktive årsklasser, og aldersfordelingen over tid kan tyde på at jaktpresset på kronhjorter har vært akseptabelt de siste årene. God representasjon av hunndyr i høy alder indikerer at jaktpresset heller ikke har vært spesielt høyt på voksne koller de foregående år. Over hele overvåkingsperioden (1992-2000) har gjennomsnittsalder i bestanden av voksne dyr økt noe.

Avskytningmønsteret i Sogn og Fjordane (Flora, Gloppen, Stryn) er godt, men andel kalv var var litt lavere enn fjoråret. Det tyder på svakere utnytting av årsproduksjonen i forhold til antatt beitegrunnlag. Kalve-

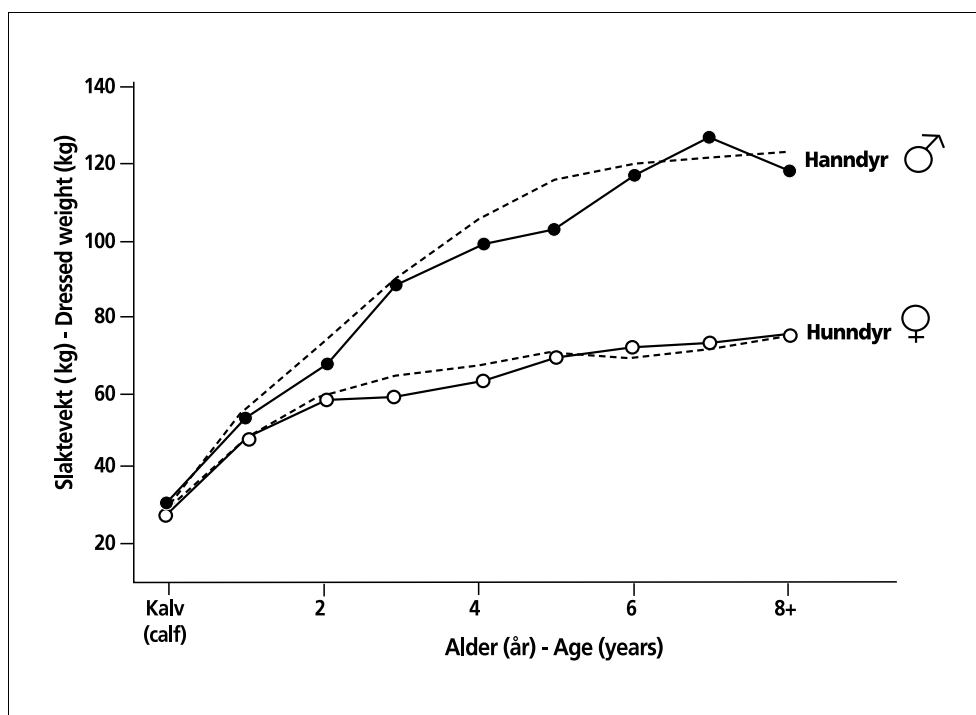
andelen kan stabiliseres på ca. 20-25 % (som i Sogn). Da har en også større sikkerhetsmargin om totalavskytingen økes ytterligere. Kjønn- og aldersfordelingen for den enkelte kommune er vist tabellarisk i vedlegg.

3.2 Kroppsstørrelse og vektutvikling

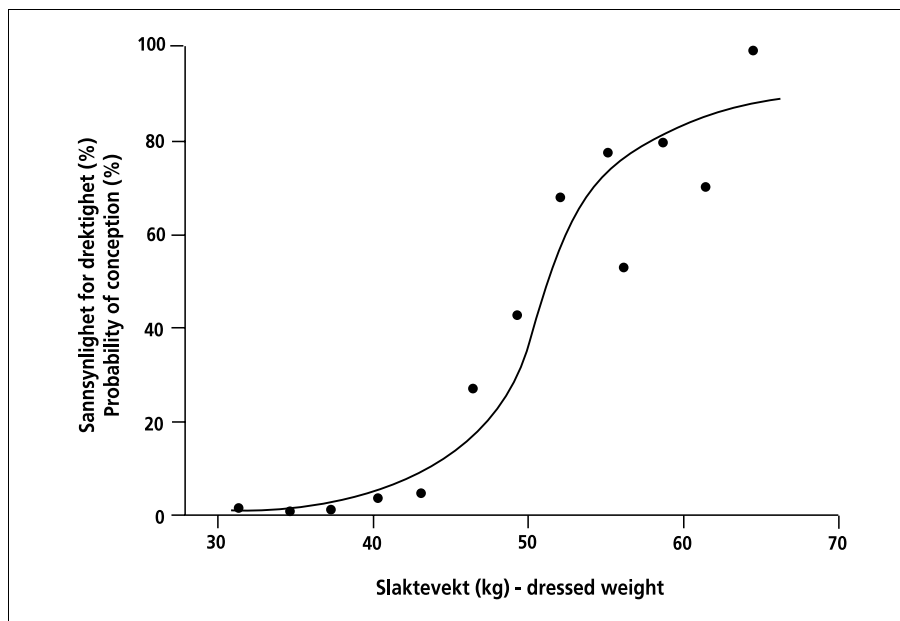
Figur 1 viser slaktevekt for ulike kjønn og aldersgrupper i materialet fra høsten 2000 (heltrukne linjer). Disse slaktevektene er sammenlignet med gjennomsnittsverker for perioden 1971-1999 (stiplede linjer).

For hunndyr ligger gjennomsnittsverkene fra høsten 2000 på gjennomsnittet fra tidligere år. Hanndyr ligger i praksis også likt med gjennomsnittet.

Det må understrekes at vektene i **figur 1** ikke er korrigeret for fellingsdato, noe som er nødvendig når en skal foreta detaljerte analyser av vektvariasjoner fra år til år. Utvalget av kommuner som inngår i gjennomsnittstallene for perioden 1971-2000 er ikke det samme som for høsten 2000. Forskjellene kan dermed delvis skyldes geografiske forhold ved at flere innlandskommuner var representert i det tidligere materialet. Gjennomgående

Figur 1 Slaktevekt av ulike kjønn og aldersgrupper i 2000 (heltrukket linje). Stiplet linje er tilsvarende data fra 1971-99. - Dressed weight of different sex and age groups from 2000 (solid line). Broken line represent corresponding data for the period 1971-1999.

Figur 2 Sannsynlighet for drektighet hos 1 år gamle hunddyr i forhold til slaktevekt. - *Probability of conception with dressed weight in yearling hinds*

har hjort i innlandskommuner høyere slaktevekt enn dyr som oppholder seg ved kysten hele året. Følgelig er det ikke grunnlag for å trekke konklusjoner om hjortens vektendringer et enkelt år ut fra **figur 1**. Over tid kan det likevel fastslås at gjennomsnittsvekten på unge dyr (1 år) har avtatt, trolig et tegn på stor og økende bestand med større næringskonkurranse mellom individene. På sikt kan dette få negative konsekvenser både for overlevelse og reproduksjon.

3.3 Reproduksjon

Detaljerte reproduksjonsundersøkelser har vist at det er nær sammenheng mellom kroppsvekt hos ett års hunddyr og sannsynligheten for at de blir drektige (**figur 2**). Det innebærer at drektighetsprosenten hos ett års hunddyr vil variere regionalt og fra år til år med variasjon i gjennomsnittlig kroppsvekt for aldersgruppen.

Tidspunktet for brunsten (**figur 3**) kartlegges ved forekomsten av såkalte gule legemer i eggstokkene. Dette er cellestrukturer som dannes i forbindelse med eggløsning og brunst. For hunddyr som er to år og eldre starter brunsten for alvor ca. 12.-15. oktober og er stort sett over i løpet av første uke av november. Hos ett år gamle hunddyr som blir kjønnsmodne starter brunsten 2-3 uker senere. Det er registrert en viss variasjon i brunstperioden fra år til år, noe som trolig skyldes varierende ernæringsforhold og kondisjonsutvikling hos hunddyra. Materialet fra høsten 2000 tyder på at hovedbrunsten i Sogn og Fjordane var på topp rundt 24 oktober.

Sammenlignet med en del andre europeiske hjortebestander er den norske hjorten svært produktiv. Kalvingsprosenten for hunddyr som er 4-16 år er rundt 99 %. Eldre dyr viser gradvis avtagende produktivitet. I Sogn og Fjordane var kalvingsprosenten hos 3 års hunddyr i 2000 98.2 % og hos 2 års hunddyr 49.8 %. For 2 år gamle koller er dette lavere enn i 1999, og også under

gjennomsnittresultatet fra tidligere års undersøkelser. Dette ut fra foreløpige analyser.

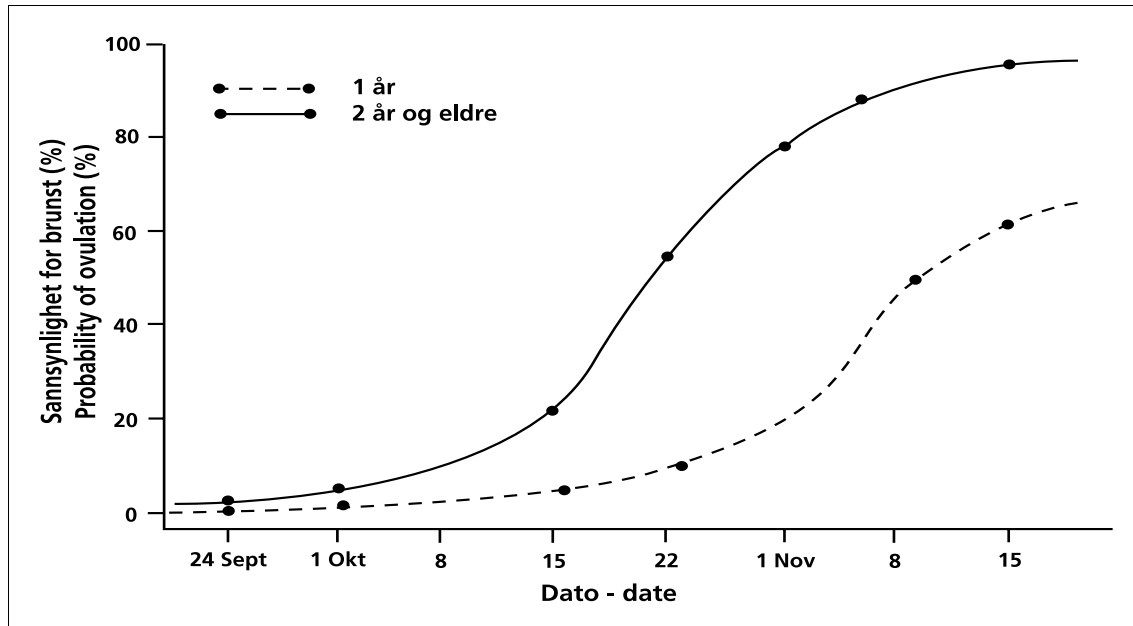
3.4 Tidspunkt for felling

Figur 4 viser at 37.8 % av dyra felles i september. Andelen som felles i oktober og november/desember er henholdsvis 36.5 % og 25.8 %. I 2000 ble en noe høyre andel av dyra felt i november enn i tidligere år. Årsakene til det er det vanskelig å si noe om, men kan henge sammen med værforhold og seint høsttrekk.

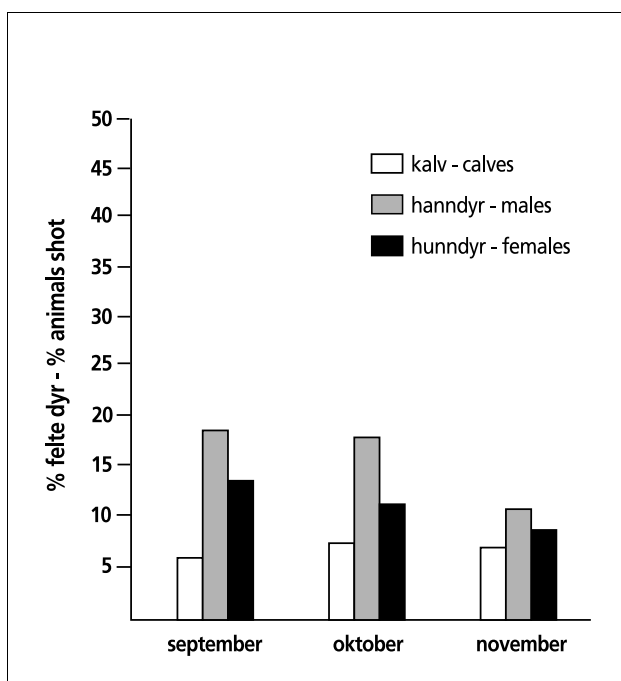
Med tanke på dyras vektutvikling er det en fordel å felle hunddyr tidlig i jaktseasonen, ettersom hunddyr 2 år og eldre taper opptil 25 % av kroppsvekten fra september til november. Ett års-dyr holder stabil eller svakt økende (1.4-1.9 kg) kroppsvekt i denne perioden. For hunddyr som er 2 år og eldre er kroppsvektene stabile gjennom jaktseasonen, eller de viser bare en mindre nedgang. I materialet fra høsten 2000 viste kalver en vektøkning på 4.1 kg fra september til oktober og ytterligere 1.3 kg til november. Slik sett kan det altså være en fordel å felle kalver og hunddyr sent i jaktseasonen. **Figur 4** indikerer ellers at det blir gående en del morløse kalver etter første jaktperiode i september, selv om også dette forholdet har bedret seg de siste åra.

Figur 5 viser markant økning i fellingstall for alle tre kommuner siden 1991, men nedgang i Gloppen og Stryn siste år. Sist høst viste avskytningen rekordtall i Flora kommune. Sett i sammenheng med analysene av innsendt materiale kan det nå være tilrådelig å innrette (stabilisere) beskatningsnivået og justere kjønns- og aldersfordelingen slik det er hensiktsmessig både ut fra skadeproblem og hensynet til ressursforvaltningen på lenger sikt. De sterke årsklassene født tidlig på 1990-tallet er nå tallmessig uten betydning i bestanden, og produksjonsgruppene 4-7 år er noe svakere relativt sett. Det er tilrådelig grunnlag med en viss forsiktighet i jaktuttaket neste år. Beskatningen av produktive hunddyr

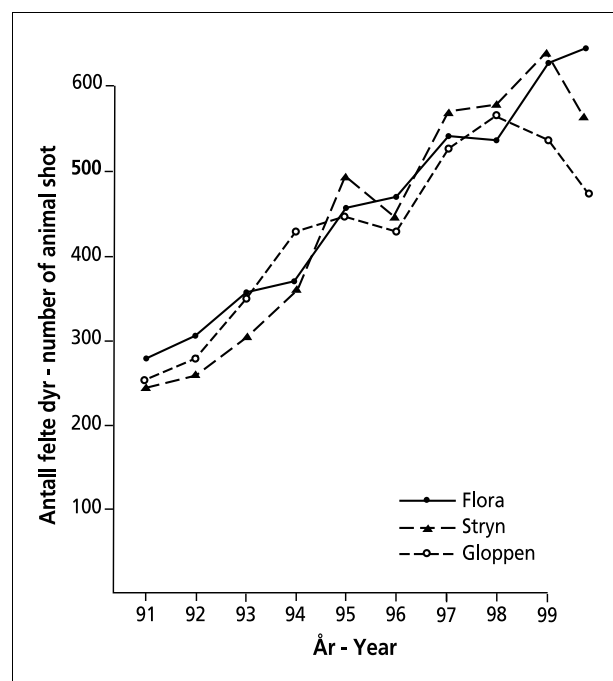
har vært forsiktig de siste årene, noe som er positivt sett i sammenheng med tidligere variasjon i fellingstall og antatt svakere rekruttering i en periode fram over.

Figur 3 Sannsynlighet for brunst ved ulike tidspunkt for hunndyr av ulik alder. - Probability of ovulation at different dates for hinds of different age.

Figur 4 Hjort felt i ulike måneder av jakta. - Red deer shot in different months of the hunting season.

Figur 5 Felte hjorter i perioden 1991-2000. - Red deer shot 1991-2000.

4 Diskusjon og tilrådingar

4.1 Beskatningsopplegg

Kjønns- og alderssammensetningen i innsendt materiale fra Sogn og Fjordane indikerer at det er noe svakere årganger i reproduksjon enn for få år siden. Det innebærer at hjortestammen i området har hatt et noe svakere vekstpotensiale enn tidligere. Med middels sterke årsklasser født etter 1996 og muligens redusert dyreantall er det grunnlag for å stabilisere jaktuttaket. Basert på tidligere erfaringer synes det også klart at hjortestammen i fylket har et akseptabelt jakttrykk på hunddyr ettersom det finnes en god del koller i høg alder.

Hjortestammens produksjon ble neppe utnyttet optimalt i 2000 og bestanden regionalt ser ikke ut til å øke. Det ble felt noe lavere andel kalv og ungdyr i gjennomsnitt enn året før. Forholdet mellom felte koller i produktiv alder og andelen kalver viser at en del kalver blir morløse etter jakta, og vi vet at disse får en svekket vekst og utvikling med økt dødsrisiko og forsinket kjønnsmodning som resultat. Avskytningmønsteret i Sogn og Fjordane er generelt bra og i tråd med målsettinger om bærekraftig viltforvaltning.

Ut fra tidligere erfaring og modellberegninger tilrår vi at det felles ca. 20-25 % kalv og ca. 30 % 1 år gamle dyr. Andelen produktive hunddyr (2 år og eldre) i samlet uttak bør ikke overskride ca. 25 % som et gjennomsnitt over år. Økning og senking av denne andelen er den mest effektive måten til å regulere stammens størrelse og produktivitet.

Uansett om målsettingen er å bygge opp hjortestammen videre eller å redusere den på grunn av skadeproblem eller næringstilgang, bør en søke å holde en normal bestandsstruktur intakt. Det bidrar til å opprettholde sosial organisasjon og tradisjonsbunden fordeling av dyra. Dermed kan den årlige planteproduksjonen utnyttes mer optimalt. Hardere beskatning av produktive hunddyr er et tiltak som i første rekke kan benyttes når skadeproblemene er omfattende og drastiske tiltak er nødvendige. Voksne hunddyr er svært tradisjonsbundne og siden de også er lederdyr i de sosiale gruppene er det disse som i stor grad bestemmer fordelingen av dyr på de enkelte vald og i ulike terrengavsnitt.

I henhold til jaktstatistikken for fylket var fellingsmønsteret i Sogn og Fjordane generelt brasiden 1982. Beskatningen også i 2000 var god og bør kunne opprettholdes. Det forutsetter imidlertid at enkelte kommuner justerer opp andelen av kalver og uproduktive dyr i jaktuttaket. NINA har ikke oversikt over tildelingsmønsteret i de enkelte kommuner, men vi tror kanskje mer kan gjøres når det gjelder å sikre bedre fordeling av kalver, voksne hanndyr og frie dyr i

avskytningmaterialet. Vinteren 2001 har neppe forårsaket økt kalvedødelighet, og kommende høst vil noe økning i andel felte 1-åringer være fornuftig, samtidig som presset på eldre dyr holdes stabilt. Det er ikke grunn til større justeringer av fellingsmønsteret til høsten utover det som er nevnt.

Det er nå indikasjoner på at hjortestammen, i Flora vokser raskere enn hva som er ønskelig ut fra skadesituasjonen på jord- og skogbruk. Beskatningen er i ferd med å komme litt på etterskudd. Økt bestandstetthet er også i ferd med å slå negativt ut på dyra i bestanden, bl.a. ved reduserte vekter og mindre kroppsstørrelse. Det tilrådes derfor økt beskatning i Flora kommende høst, kanskje opp til ca 10 %. Dette må imidlertid avpasses ut fra lokale forhold og i forhold til skadesituasjonen. I Stryn og Gloppen bør beskatningen stabiliseres.

Sogn og Fjordane framstår som et "mønsterfylke" med hensyn til beskatningsprofil på hjortebestanden, og det burde være grunnlag for enda bedre avkastning av denne ressursen.

4.2 Valdstorelse

På små vald er det vanskelig å få til en biologisk sett gunstig fordeling av fellingsstillatelsene. Erfaring viser også at det er på små vald en gjerne får den minst gunstige avskytningen og lav fellingsprosent. Når det i tillegg opereres med stor andel frie dyr på fellingsstillatelsene blir resultatet sjansepreget. Fra en del kommuner på Nord-Vestlandet og i Trøndelag har en god erfaring med en enkel tildelingsmodell som går ut på ca 20 % kalv, ca 50 % hanndyr 1 år og eldre og resten frie dyr. Dette betinger valdstørrelse på et visst minimum, helst større enn 4 dyr.

Det er lagt ned mye arbeid i valdorganisering i Sogn og Fjordane, og grunnlaget for tildeling av fellingsstillatelse som kan sikre god bestandsforvaltning av hjorten er lagt.

4.3 Tidspunkt for felling

Det er kommentert tidligere at en relativt stor del av de voksne hunddyra felles tidlig i jaktsesongen, og at det etterlates en del morløse kalver. Ved at voksne, stedegne hunddyr felles i september kan det i ekstreme tilfeller føre til at heller ikke hanndyr trekker inn til disse områdene når brunsten starter i siste halvdel av oktober. Tidlig felling av hunddyr kan bidra til å bryte opp tradisjonsmønstre og den sosiale struktur i bestanden, det skaper morløse kalver og kan bidra til at det blir vanskeligere å felle voksne hanndyr når brunsten starter. Med tanke på hjortens vekst og utvikling om høsten vil det være gunstig å felle kalver og 1-åringer relativt seint i jakta, og ved sein felling av voksne hunddyr vil en også redusere eventuelle negative effekter på den sosiale organisasjon i bestanden.

Dette er selvfølgelig ideelle ønskemål som ofte er vanskelige å oppfylle i praksis. Likevel synes det riktig å presentere disse betraktningene slik at de som har mulighet kan innarbeide en gunstigere beskatningspraksis når forholdene ligger til rette for det.

Vedlegg

Kjønns- og aldersfordeling i hjortematerialet fra 2000 i følgende kommuner i Sogn og Fjordane:

Flora
Gloppen
Stryn

Flora

	Alder Kalv	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	14	15	18	19	21	Ad.	Tot.
Hann	53	67	69	50	5	13	4	2	2	1	-	-	1	-	-	-	-	-	3	270
Hunn	40	44	43	38	8	10	5	3	1	8	2	3	1	1	2	1	1	1	5	217
Tot.	93	111	112	88	13	23	9	5	3	9	2	3	2	1	2	1	1	1	8	487

Beskatningen kan økes forsiktig, spesielt på vald med bra andel felte kalver og god fellingsprosent. Generelt bra fellingsmønster som bør opprettholdes. God utvikling i bestanden over tid, og forvaltningspraksis synes å være på et godt spor. Enda bedre oppslutning om materialinnsamlingen er ønskelig.

Gloppen

	Alder Kalv	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	20	21	Ad.	Tot.
Hann	32	25	61	46	9	6	2	1	2	-	1	1	-	-	-	1	-	-	-	-	4	241
Hunn	28	47	23	27	7	3	4	7	2	4	4	-	2	1	2	1	1	2	1	1	1	168
Tot.	60	122	84	73	16	9	6	8	4	4	5	1	2	1	2	2	1	2	1	1	5	409

Bra fellingsmønster, men andel kalv kan økes noe (20-25 %). Beskatning av produktive koller er bra, og kan stabiliseres, eller økes som ledd i forebyggende tiltak mot hjorteskader. Totalt jaktpress bør stabiliseres, og fordelingen på kjønns- og aldersgrupper bør opprettholdes som de siste par år.

Stryn

	Alder Kalv	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	Ad.	Tot.
Hann	68	99	77	44	13	4	5	2	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	318
Hunn	63	43	22	31	12	12	9	11	12	3	1	2	1	3	3	1	2	2	1	2	1	-	237
Tot.	131	142	99	75	25	15	14	13	14	3	1	2	1	3	3	1	2	2	1	2	1	4	555

Bra fellingsmønster. Felling av voksne hanndyr og koller i bra fordeling. Det gode fellingsmønsteret bør opprettholdes. God utvikling i bestanden over tid. God produktivitet på hunndyr. Forvaltningsrutinene synes å fungere godt. Meget godt innsamlingsmateriale. Beste kommune i hele prosjektet, ved siden av Hemne i Sør-Trøndelag. Hjorteforvaltningen i Stryn bør fortsette etter samme opplegg som nå.